

Ову кратку студију започећемо једним цитатом: " Самостално иступам зато што једини ја хоћу: 1. да уведем у Народну скупштину више од двеста сељака и седамдесет радника и занатлија по еснафима као народне посланике, 2. да са овим људима на чијим раменима почива ова држава донесем најбоље законе за сиротињу и најшире народне слојеве, 3. да извршимо правилну расподелу пореза јер је ово неправилно решење коштало имовине и живота толико наших синова, 4. да обезбедимо што сваки сељак и радник морају имати за живот а да му се не сме запленили за разне дажбине као што је до сада чињено да скапава од глади, 5. да ограничимо докле се може ићи у богаћењу и да капитал дозволимо само у домаћој индустрији као неопходност за развој исте, 6. да извршимо пренос капитала у домаће руке, 7. да вратимо у државу народни капитал, 8. да укинемо министарске пензије на 518 министара колико их сада народ плаћа, 9. да изведемо на суд и осудимо свакога који је оштетио народну и државну имовину, 10. да се једаред зацари правда и поштење у овој држави."

На очекивану збуњеност просечног десничара зашто наслов студије гласи "десни антикапитализам", а текст почиње цитирањем марксистичког аутора, можемо да одговоримо веома кратко. Наведени цитат не припада ни комунистичком, нити социјалистичком мислиоцу, већ је то текст предизборне кампање Димитрија Љотића на

изборима 1938. године.

Да бисмо разумели смисао овог програма, позабавимо се темељним појмовима из наведеног цитата. На први поглед појмови које Љотић користи су крајње препознатљиви чак и за данашњег читаоца: капитал, народни, радник и сељак, почива на раменима, скапавање од глади. На крају, текст са завршава два речима, које су готово заборављење, а заправо данас актуелније него икада: правда и поштење.

Десничар који до сада није схватио куда води овај текст очигледно је заборавио кључ за његово разумевање, односно, темељни принцип деснице, а то је хијерархија. Сви наведени појмови налазе се у хијерархијском односу, односно, чине смислену целину тек када се поставе у правилан поредак. Тачно решење ове мале појмовне слагалице изгледало би овако: На врху хијерахије налазе се правда и поштење, који своје извориште имају у Богу и Истини. За њима следи Народ, да би са на последњем месту нашао капитал. У том поретку ствари, појам глади постаје сувишан и непотребан. Оно што нам Димитрије Љотић поручује у свом предизборном програму јесте да су правда и поштење нужни услови за постојање самог народа. Без њих, народ постаје аморфна маса која, вођена личним апетитима и интересима, почиње да разара саму себе, попут тумора чији је раст уједно и разлог сопствене пропасти. Управо зато економски и политички егоизми, које савремена пракса неолибералног тржишта дефинише као капитал, морају бити стављени у функцију народа, а не обрнуто. Последње место капитала у хијерахији деснице је истовремено и вредносно најниже.

Са друге стране капитализам, кроз обрнуту хијерахију, заправо укида постојање хијерахије, односно и постојање самих појмова, као што су правда или народ. Ослоњен на идеолошке принципе позитивизма и прагматизма, он негира постојање ичег другог сем њега самог. Тиме долазимо и до темљних и суштнски разлика између идеја десница и идеологије капитализма. Капитализам укида појам квалитета и замењује га квантитетом. То практично значи да не постоје ни правда, ни истина, ни народ, ни традиција или вредност као темељни појмови квалитета, већ искључиво количина новца као једина мера квантитета. У десној традицији ауторитет проистиче управо из одсуства капитала. Највиши ауторитет заправо има онај ко је најгладнији и онај ко је притом спасао највише живота. Са друге стране, ауторитет капитала проистиче из самог капитала. Победник је онај ко је најситији и најбогатији, без обзира колика је цена плаћена. Десница чува животе, док се у капитализму рачуна само капитал, односно ресурси, који су већи, што се деле на мањи број уста.

Да би читаоцу ствар учинили јаснијом, анализираћемо једну вест која је са диктатуром неолибералног капитализма постала српска реалност и свакодневица. Како преноси Курир, породица Арсенијевић је са петоро малолетне деце избачена на улицу из куће од

"Десни антикапитализам" против социјалног геноцида

Пише: Александар Бркић
петак, 28 октобар 2016 17:54

170 квадрата и окућнице од 13 ари због дуга од 5000 евра. Извршитељ, који је учествовао у овом срамном чину, је, на примедбу мајке да избацује петоро деце на улицу, цинично одговорио: "Зашто сте рађали толико деце?".

Прва ствар којом ће капитализам покушати да оправда овакав чин социјалног геноцида јесте позивање на позитивну законску регулативу, односно на закон као себи омиљену реч. На примедбу десног вредносног система да закон не може бити законит ако није праведан, што је у овом случају очигледно, капитал ће одговорити да он не зна шта значи реч "праведан", нити га то занима. У десном спектру мишљења, реч "праведан" се односи на све оно што доприноси народном и националном благостању, те интерес поједница не може бити стављен изнад интереса заједнице. Капитализам, како смо то предходно напоменули, не познаје ни реч народ, нити заједница, већ само себични интерес појединца изражен кроз капитал. Добро, зар није у интересу капитала да у своју функцију стави петоро избачене деце, која ће сутра бити радно способне индивидуе? Само потпуно незаинтересованој памети ће одричан оговор звучати поражавајуће. Не, приватном интересу капитала не одговара постојање ових петоро деце, јер су они будући конкуренти у тржишној борби око ресурса. Као што смо већ напоменули, капитализам укида квалитет живота и замењује га квантитетом новца.

Да би у свом нихилистичком походу укинио друштвену хијерархију вредности, капитализам мора прво да је укине на нивоу појединаче свести. Због тога је

"Десни антикапитализам" против социјалног геноцида

Пише: Александар Бркић
петак, 28 октобар 2016 17:54

трансформација Христаликог човека у економску животињу први и основни услов његовог постојања. Остало је само технологија, баш као што је и социјални геноцид оправдан и прихватљив уз одговарајућу законску регулативу.

Нихлистичку природу капитализма, који ће пошто укине право на постојање сопствене заједнице осудити и себе на пропаст, сасвим је лако доказати на примеру наведене вести. Судија, извршитељ, те купац куће, економски уморивши читаве породице, које су била њихова нада у будућност, отворили су простор маси трећесветских миграната од Афганистана до Судана. Да вера, заједница и нација нису бесмислене категорије и извршитељ и купац ће научити на тежи начин, када их мигранти силом демографске већине лише права на капитал, професију и живот, будући да ће довести своје купце и извршитеље, уз позивање на сопствене законе. Убрзано демографско пропадање Србије и почетак масовних миграција, само су знаци да суочавање са последицама сопствене идеологије неће још дуго морати да чекају.

Главна идеолошка превара капитализма изведена је промоцијом принципа "ефикасности", који ће на "тржишту" кроз међусобно "такмичење" довести до раста "богатства". Очигледна глупост наведеног модела није поколебала ниједног од економских и политичких апологета распродаје општег у корист личног интереса. Ако већ нису веровали десној традицији, било је довољно да се подсети речи социјал-утописте Шарла Фуријеа с краја 18. и почетка 19. века, који је наведени модел луцидно описао: "Свако ко ради, води рат против масе и у свом јој интересу жели зло. Лекар жели својим суграђанима поштenu грозницу, а адвокат масну парницу свакој породици. Архитекти је потребан какав честит пожар који би пола града претворио у пепео, а стаклар жели тучу која би поразбијала све прозоре". Десна традиција је много пре Фуријеа знала да је "сарадња", а не "такмичење" основ напретка заједнице, те да пожар, грозница и разбијени прозори не воде богатству, већ напротив сиромаштву.

Очекивање постпетоктобарске елите, која је свој врхунац доживела са Вучићевим сетом реформи, било је да заправо ће у пракси функционисати оно што ни теорија није дозвољавала као могуће. Тако је тумор неолиберализма напао све виталне функције и интересе народа, од укидања суверинитета државе над сопственим границама и тржиштем до уништења војске и реалне производње. Права српског радника су

"Десни антикапитализам" против социјалног геноцида

Пише: Александар Бркић
петак, 28 октобар 2016 17:54

подређена интересима тајванског инвеститора, сељак (лишен заштите државе) постао је на сопственој земљи кмет арапских и мултинационалних компанија, људи су укњижени као трошак, а живот је постао баласт који се свакодневно одбацује скоком са солитера или пуцњем у слепоочницу. Реланост катастрофе са којом смо сучени, најбоље одражава лаж и бесмисао капиталистичког модела који је обећавао просперитет.

Свака десница, која је чак и нехотице подржала нелиберални капитализам издала је сопствене принципе. Када сте прихватили демон новца, заправо сте заборавили Бога. Распродајући виталне ресурсе од земље до воде, одрекли сте се и нације и народа, будући да је он у међувремену умро од глади. Одбивши да заштитите најслабијег у "тржишној утакмици", практично сте укинули државу и ауторитет правде који постоји да би заштитио све. Сводећи живот на свакодневно преживљавање, свели сте човека на економску животињу лишену не само традиције и прошлости, веч и будућности. По чему сте ви онда десничар?

Но, као што и свака болест има свој узрок, има и свој ремедијум. Повратак принципима правде и народне заједнице нужни су услов опоравка. Такође, то су и реконструкција виталних државних функција, од успостављана суверенитета над сопственим тржиштем, монетарном политиком, до покретања реалне производње и мобилизацијае свих ресурса у вођењу одговорне социјалне политике. Примењући овај рецепт Путин је

"Десни антикапитализам" против социјалног геноцида

Пише: Александар Бркић
петак, 28 октобар 2016 17:54

за само једну деценију од готово покорене Русије поново направио империју. Позив на православну веру, историју и традицију ојачао кохезију руске нације, а ресурси одузети од олигарха поново су на опште добро враћени држави и економији. Самодовољност руске пољопривреде и индустрије, омогућили су социјалну стабилност и запосленост, што је демографску катастрофу из времена перестројке вратило у тренд позитивног природног прираштаја. Ако је успело њима, нема разлога да не успе и нама. Чуда су резервисана искључиво за оне који верују.

Објављено у часопису - www.poredak.rs